

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1908.

Treść: № 35. Rozporządzenie, dotyczące egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych c. k. Władzy morskiej.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 30. stycznia 1908., dotyczące egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych c. k. Władzy morskiej.

§ 1.

Dla uzyskania posady konceptyisty w służbie konceptowej Władzy morskiej wymaga się dowodu złożenia z dobrym skutkiem egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych Władzy morskiej.

§ 2.

Do składania egzaminu zawodowego dopuszcza się praktykantów konceptowych Władzy morskiej, którzy odbyli przynajmniej roczną praktykę konceptową przy Władzy morskiej z odpowiednim wynikiem.

Praktykantów konceptowych, którzy po upływie trzeciego roku służby nie złożyli z dobrym wynikiem egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych Władzy morskiej, uwolni się od służby.

Praktykanci konceptowi, pozostający już w służbie, winni poddać się egzaminowi najpóźniej w przeciągu trzech lat od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w moc obowiązującą, w przeciwnym zaś razie należy ich uwolnić od służby.

§ 3.

Egzamin zawodowy dla urzędników konceptowych Władzy morskiej odbywa się w Ministerstwie handlu.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego mianowanego przez Ministra handlu i z komisarzy egzaminacyjnych dla poszczególnych przedmiotów egzaminu, na których wyznaczy się urzędników Ministerstwa handlu, Władzy morskiej lub innych urzędów i władz podlegających Ministerstwu handlu.

§ 4.

Podania o dopuszczenie do egzaminu wnosić należy za pośrednictwem Władzy morskiej do Ministerstwa handlu, do którego należy rozstrzygnięcie w tej mierze.

Władza morska winna przedłożyć podania Ministerstwu handlu dołączając tabele kwalifikacyjne kandydatów a zarazem winna złożyć sprawozdanie, o ile kandydatom dano sposobność do rozległego wykształcenia się w służbie.

§ 5.

Praktykantom konceptowym, powołanym do Wiednia w celu egzaminu, przyzna się wynagrodzenie pojedynczych kosztów podróży i dyet za dnię potrzebnej podróży i pobytu w miejscu składania egzaminu.

Ulga ta ma zastosowanie także przy pierwszym powtarzaniu egzaminu, nie ma zaś nigdy miejsca przy drugim powtarzaniu, którego w danym razie wyjątkowo dozwolono (§ 15.).

Kandydaci, którzy odstąpili od egzaminu, nie mają prawa do należytości wyżej wymienionych.

§ 6.

Egzamin zawodowy dzieli się na egzamin ustny i egzamin pisemny, który ma odbyć się przed egzaminem ustnym.

§ 7.

Egzamin pisemny obejmuje:

1. rozprawę z dziedziny polityki handlowej lub komunikacyjnej w zakresie wiadomości przepisanych dla egzaminu ustnego z tych przedmiotów (§ 9.),

2. projekt sprawozdania do ministerstwa lub oparte na aktach rozstrzygnięcie w sprawach dotyczących stron na podstawie rozprawy z dziedziny administracji morskiej.

Czas określony dla wypracowania każdego zadania wynosi sześć godzin i nie może uleść przerwie.

§ 8.

Egzamin pisemny można odbyć równocześnie z kilkoma kandydatami, winien on jednak odbywać się pod nadzorem jednego z komisarzy egzaminacyjnych lub innego urzędnika Ministerstwa handlu, wyznaczonego w danym wypadku w tym celu, a to tak, iż kandydatom dostarczy się wprawdzie odnośnych zbiorów ustaw i rozporządzeń, nie dozwoli się im natomiast żadnej innej pomocy ani też nie dopuści do rozmowy kandydatów między sobą lub z innymi osobami.

Kandydaci winni przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddać wypracowania egzaminacyjne komisarzowi wyznaczonemu do nadzoru.

Wypracowania oddać należy przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej; ten zaś winien je dać do przeglądu komisarzom egzaminacyjnym jeszcze przed egzaminem ustnym.

§ 9.

Egzamin ustny obejmuje następujące przedmioty:

1. Austriackie prawo administracyjne:

a) Podział i właściwość władz administracyjnych, postępowanie przed władzami temi; organizacja sądów z szczególnem uwzględnieniem sądownictwa w sprawach handlowych i morskich, granice właściwości pomiędzy administracją morską i sądami morskimi; właści-

wość Trybunału administracyjnego, Trybunału państwa i postępowanie przed temi sądami;

b) organizacja administracji morskiej i Ministerstwa handlu, zwłaszcza ze względu na jego działalność na polu polityki handlowej i komunikacyjnej. Wszystkie odnośne ustawy i rozporządzenia, sprawy osobiste, tok czynności;

c) organizacja służby zagranicznej i dotyczących władz. Zakres działania konsulatów w sprawach marynarki handlowej;

d) główne zarysy organizacji służby celnej i spraw celnych.

2. Austriackie prawo morskie, publiczne i zarysy austriackiego prawa morskiego, prywatnego, międzynarodowe prawo morskie.

3. Encyklopedia spraw morskich.

Zasadnicza terminologia morska, typy okrętów, ogólne wyobrażenie o najczęściej używanych maszynach okrętowych i instrumentach nautycznych, urządzenia na pokładzie i na wybrzeżu służące do bezpieczeństwa, ratunek na morzu, oświetlenie wybrzeży, rybołówstwo morskie.

4. Polityka handlowa i komunikacyjna, geografia gospodarcza:

Zarysy polityki handlowej i celnej, najważniejsze postanowienia obowiązujących traktatów handlowych co do żeglugi morskiej;

zarysy komunikacji z szczególnem uwzględnieniem ruchu kolejowego i morskiego; taryfy;

najważniejsze szczegóły co do flot handlowych państw, uprawiających handel morski;

znaczenie marynarki handlowej dla gospodarstwa społecznego. Państwowe układy subwencyjne co do prawidłowych linii żeglugi, ustawodawstwo w sprawie popierania marynarki;

zarysy austriackiego ustawodawstwa celnego, wolne przystanie i wolne obszary, domy składowe (zwłaszcza organizacja i prowadzenie tryesteńskich domów składowych).

Stosunki wytwórcze, dowozowe i wywozowe w Austro-Węgrzech i najważniejszych państwach handlowych; obszary zbytu dla przemysłu austriackiego, główne artykuły handlu światowego, ich zyskiwanie i znaczenie handlowe.

§ 10.

Egzamin ustny z każdym poszczególnym kandydatem winien trwać około dwóch godzin.

Każdy z komisarzy egzaminacyjnych zadaje kandydatowi tyle pytań, ile ze względu na rodzaj i zestawienie odnośnej grupy przedmiotów potrzeba,

aby przekonać się dokładnie o wykształceniu kandydata.

Przewodniczący ma prawo zadawania pytań z każdego przedmiotu egzaminu.

§ 11.

Z każdego egzaminu spisuje się protokół. W protokole tym należy uwidocznic̄ tematy egzaminu pisemnego oraz pytania zadane przy egzaminie ustnym, dalej klasyfikacye poszczególne a wreszcie uchwałę komisji egzaminacyjnej co do ogólnego wyniku egzaminu ewentualnie, w razie wyniku niepomysłnego, uchwałę co do terminu wyznaczonego do powtórzenia.

W celu protokolowania przydany będzie każdej komisji egzaminacyjnej odpowiedni urzędnik jako protokolant.

Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji i protokolant.

§ 12.

Bezpośrednio po ukończeniu egzaminu ustnego zbiera się komisja egzaminacyjna przybrawszy protokolanta celem tajnej narady i powzięcia uchwały co do wyniku egzaminu.

Przytem należy powziąć przedewszystkiem uchwałę co do klasyfikacyi egzaminów pisemnych a następnie co do szczegółowej klasyfikacyi odpowiedzi przy egzaminie ustnym.

Przy klasyfikacyach tych istnieją stopnie „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „nie-dostatecznie“.

Na koniec powziąć należy uchwałę co do ogólnego wyniku egzaminu; w tym względie istnieją stopnie: „złożony z wynikiem celującym“, „złożony z wynikiem dobrym“ i „nie złożony“. Przy tej ostatniej cenzurze należy zarazem wyznaczyć termin powtórzenia, dozwolony ewentualnie kandydatowi.

§ 13.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają w drodze głosowania zwykłą większością głosów.

Głosowanie odbywa się w odwrotnym porządku stopni służbowych, to jest w ten sposób, iż członek komisji najmłodszy stopniem służbowym głosuje najpierw.

Przewodniczący głosuje na ostatku; jeżeli przy głosowaniu okaże się równość głosów, natenczas uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przystąpił przewodniczący.

§ 14.

O wyniku egzaminu zawiadamia przewodniczący kandydata zaraz po zapadnięciu uchwały komisji.

§ 15.

Egzamin zawodowy dla urzędników koncepcyjnych Władzy morskiej, który nie powiódł się, można raz jeden powtórzyć. Terminy powtórzenia wyznaczyć należy na sześć miesięcy lub jeden rok.

Ministerstwo handlu może tylko wyjątkowo, w razie istnienia okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie, pozwolić na ponowne powtórzenie egzaminu, którego dwukrotnie nie zdano.

§ 16.

Odstąpienie od egzaminu zawodowego dozwolone jest bezwarunkowo aż do rozpoczęcia egzaminu ustnego; w tym wypadku uważa się egzamin pisemny, który ewentualnie już wypracowano, za nie odbyty.

Jeżeli odstąpienie nastąpi dopiero w czasie egzaminu ustnego, natenczas komisja egzaminacyjna ocenić ma na podstawie wiadomości, które kandydat ujawnił aż do tej chwili, czy odstąpienie ma się uważać jako takie, lub też czy ma się uznać egzamin za „nie złożony“.

Kandydat odstępujący od egzaminu nie może być ponownie dopuszczony do składania egzaminu przed upływem sześciu miesięcy.

§ 17.

Komisja egzaminacyjna wystawia kandydatowi świadectwo z egzaminu zawodowego, złożonego z pomysłnym wynikiem; w świadectwie tem wyraża się wynik egzaminu i zaznacza okoliczność, czy członkowie komisji uchwalili wynik ten jednomyślnie czy większością głosów.

Świadectwo podpisują wszyscy członkowie komisji.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu zawodowego otrzyma kandydat za pośrednictwem Władzy morskiej rezolucyę, w której ma być podany także termin powtórzenia względnie okoliczność, iż ponowne powtórzenie nie jest dopuszczalne.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.